

## Til § 2.

I denne Paragraph, der svarer til §§ 12 og 13 i Loven af 1ste April 1871, har Lagtinget, som alt bemærket, anseet det rettest at lade Forbudet mod Rjøb og Salg af fredet Vildt og Vg begynde samtidig med Fredningstiden. Ministeriet har imidlertid meent, at der ogsaa paa Færøerne bør gives den, der har skudt Vildt i Slutningen af Jagttiden, en Frist til at afhænde det, ligesom det formeentlig ogsaa turde være hensigtsmæssigt at forbyde Rjøb og Salg af det Fredede en kort Tid efter Udløbet af Fredningstiden for at sikre dennes Overholdelse lige til det Sidste. Man har antaget, at de i § 2 i Loven af 24de Mai 1879 om midlertidige Forandringer i Lov af 1ste April 1871 fastsatte Frister kunne være tilstrækkelige, og optaget dertil svarende Bestemmelser i Lovforslaget.

## Til § 3.

Denne Paragraph er optaget efter Loven af 1ste April 1871 § 15, 1ste og 2det Stykke, som af Lagtinget foreslaaet.

## Til § 4.

Denne Paragraph er ligeledes i alt Væsentligt stemmende med Lagtingets Forslag, der med betydelige, i de særviste Forhold begrundede Modificationer er affattet efter tidnævnte Lov af 1871 § 17, sammenholdt med Jagtloven af 9de Februar 1854 § 1, 2det Stykke.

## Til § 5.

Da Fuglene i de fredede Fuglebjerger kun ere lidet fjerne og derfor fanges med Lethed, og Fuglebjergerne i Almindelighed ligge i betydelig Afstand fra beboede Steder, har Lagtinget i denne Paragraph foreslaaet særlig høie Bøder, naar nogen Uberettiget antræffes eller jager der, hvorhos fredede Urer (de fra Bjergene nedstyrte Klippestykker) og Holme i saa Henseende ere stillede lige med Fuglebjergerne.

## Til § 6.

Denne Paragraph slutter sig til § 16 i Loven af 1871, dog med væsentlige Afvigelser. Afseet

fra at Bøderne kun ere ansatte til det Halve af Bøderne efter Loven af 1871, afviger Paragraphen navnlig deri fra de her gjældende Bestemmelser, at Straffen for med Skydevaaben at antræffes paa anden Mand's Grund kun gjælder Haugen, i hvilken Henseende Lagtinget navnlig har bemærket, at Bøen er saa udstykket, at det factisk næsten vilde ophæve al Jagt paa Bøen, hvis det skulde være forbudt at begive sig med Skydevaaben over anden Mand's Bø.

## Til § 7.

Medens Børn mellem 10 og 15 Aar efter Lagtingets Forslag for de her omhandlede Forseelser kun skulde kunne straffes med Riis, har man, paa dertil af Amtmanden givne Foranledning, i Overensstemmelse med § 18 i Loven af 1871 gjort en Tilføielse, hvorefter ogsaa Straf af simpelt Fængsel indtil 8 Dage vil kunne anvendes, ligesom man har gjort en Ændring, ifølge hvilken Straf vil kunne idømmes Børnet ogsaa for første Gang begaaet Forseelse, naar der foreligger skjæpende Omstændigheder.

## Til §§ 8 og 9.

Med Hensyn til disse Paragrapher, der ere affattede efter § 19 i Loven af 1871, bemærkes, at Lagtinget ikke har fundet Anledning til, at Bøderne i de Sager, der forfølges privat, skulde tilfalde Sagsøgeren, og meent, at den fornødne Interesse i at paatale slige Forseelser vil være tilstede, naar Bøderne tilfalde Stedets Fattiggæsse.

## Til § 10.

Medens Lagtinget har fundet Betænkelse ved at ophæve den i Loven af 9de Februar 1854 § 9 givne almindelige Tilladelse til at skyde Rovfugle i Bøerne, hvor de navnlig opholde sig, er Tilladelsen foreslaaet ophævet for Haugernes Bedkommende, hvorimod det er Enhver uforment overalt indenfor Grændserne af de ham tilhørende eller til Brug overladte Forder at dræbe Rovfugle og ødelægge deres Næder og Ængel, naar kun ikke Fredningsbestemmelserne efter ovennævnte Lovs §§ 3 og 5 derved overtrædes.